

man skal reformere, og naar man skal have Personer afveien paa den mindst bekostelige Maade, saa maa man naturligvis bruge den Fremgangsmaade, kun at fjerne dem efterhaanden som de gaae af, enten ved Døden eller ved Befordring. Det er nemlig den selv samme Fremgangsmaade, som tidligere i vor Lovgivning er brugt med Hensyn til Skiftevesenet. Saaledes er det ved en Placat af 13de December 1793 bestemt, at Skiftevesenet, som dengang henlaa under Amtmændene, skulde gaae over til Herredsfogderne og de kongelige Birkedommere, og det blev tillige derved bestemt, at det ikke skulde skee strax over hele Landet, men kun efterhaanden som der indtraadte Vacance i Amtmandsæderne. Følgen deraf var, at der gik lang Tid hen, inden denne Bestemmelse blev gennemført overalt i Landet — jeg skal ikke kunne sige hvorlænge, men saameget er vist, at endnu i 1810, altsaa 17 Aar efter, kom først den omhandlede Bestemmelse til Anvendelse, paa et Sted i Præsto Amt. Dette troer jeg er et Exempel, som man gjerne kan have for Die her, og ligesaa godt som det kan forudsættes, at vi om nogen Tid ville faae en ny Regel for Skifteforvalningsbestyrelsen, og at den Lov, som vi nu have andraget paa at skulle vedtages til October, at den vil blive forandret, inden den kommer til Udførelse hele Landet over, ligesaavel kunde det have været forudsat i 1793, at der vilde skee en Omordning af det hele Skiftevesen, inden den Placat, som bestemte dettes Borttagelse fra Amtmanden, kom til Udførelse overalt. Anledningen til, at Udvalget har gjort dette Forslag, er, som det fremgaaer af Motiverne, og, som det er yttret baade af Ordføreren og af Comiteens Medlem, Rigsdagsmanden for Viborg Amts 4de District (Kampmann), Anledningen til Forslaget er, at vi have villet bringe Grundlovens § 74 i Anvendelse, thi, naar deri staaer, „at den dømmende Magts Udøvelse kun kan ordnes ved Lov“, saa have vi meent, at Rigsdagen ikke burde overdrage til Regjeringen at ordne Skiftevesenet; thi det er antaget og anerkjendt fra alle Sider, at Skiftevesenet henhører til Dommerfunctionerne og altsaa kun kan ordnes ved Lov. Dernæst er det ikke egentlig udgaaet fra Comiteen, at

Ordningen af Skiftevesenet, med Hensyn til de private Birkedommere, skal skee ved en Lov, hvorved det skulde bestemmes, hvilke Birker der skulde vedblive eller nedlægges; jeg siger, at dette Forslag ikke egentligt er kommet fra Comiteen; det er derimod kommet fra Justitsministeriet, nemlig gennem Motiverne til Udkastet. Justitsministeriet har deri udtalt, at det ikke ansaaes for rigtigt at overdrage Skiftejurisdictionen til alle private Birkedommere, men at der vilde blive endeel private Birker tilbage, hvorimod Storstedelen af dem vilde blive nedlagte ved de nærværende Birkebetjentes Afgang, og derfor meente Justitsministeriet, at det vilde være det Rigtige, nu til 1ste Januar næste Aar at overdrage Skiftejurisdictionerne i de private Birker til de Birkebetjente, hvis Jurisdictioner blive bestaaende — det er i det mindste det, som man mag antage, har været Ministeriets Mening med Hensyn til Utaalelsen i Motiverne. Nu meente Comiteen, navnlig den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 4de District (Kampmann) og jeg, som forøvrigt ikke have samstemmet aldeles med Comiteens 3die Medlem med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det var nødvendigt, at Bibeholdelsen eller Nedleggelsen af Birker kun kunde skee ved Lov, nu meente vi, at det ikke vilde være nogen vanskelig Sag for Justitsministeriet til Efteraaret, om en 7 à 8 Maaneder, at fremkomme med et Lovforslag om, hvilke Birker der skulde nedlægges, thi, meente vi, naar Regjeringen til 1ste Januar vil have et Slags Visshed om, at de og de Birker skulde blive bestaaende, saa maa den ogsaa kunne komme frem med et Lovudkast derom. Jeg troer heller ikke, at den ærede Justitsministers Foredrag er at forstaae saaledes, at det fra Ministeriets Side skal anses for umuligt at tilveiebringe et saadant Lovforslag. Hvad det angaaer, at den ærede Justitsminister yttrede, at det vilde være mindre hensigtsmæssigt nu at bestemme, hvilke Birker der skulde nedlægges, da Birkerne have Tilskud af Birkepatronerne, saa troer jeg virkelig ikke, at dette Argument har saa overordentligt meget at betyde, thi, ere Birkepatronerne pligtige til at give dette Tilskud, saa behøver man dog ikke at tage Hensyn til deres personlige Behagelig-